16 மும்மலங்கள்

பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருளும் என்றும் உள்ள பொருட்கள் எனச் சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது. இவற்றில் பதி என்பது இறைவனையும், பசு என்பது ஆன்மாவையும், பாசம் என்பது ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் குறிப்பிடுகின்றது. மும்மலங்களும் ஆன்மாவைப் பந்தித்துள்ளதால் பந்தம், பாசம், தளை, கட்டு, மலம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

உமி அரிசியின் சொரூபம் தெரியாமல் அதனை முழுவதும் மறைப்பது போல, ஆணவ மலமும் ஆன்மாவின் உண்மைச் சொரூபம் தெரியாமல் அதனை முழுவதும் மறைக்கும். தவிடு அரிசியின் சொரூபத்தைச் சிறிது விளக்குதல் போல, மாயையும் ஆன்மாவின் அறிவைச் சிறிது விளக்கி, உலகியல் அறிவை உண்டாக்கும். முளை தோன்றும் போது அரிசியின் சொரூபம் விளங்காதவாறு போல, கன்மமாகிய நல்வினை தீவினைகள் செய்யப்படுமிடத்து, ஆன்மா அவ்வினைகளிலே மதிமயங்கி இருத்தலால், அதன் சொரூபம் விளங்காதிருக்கும் என்பதை,

''மும்மலம் நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடு உமியும்போல்
மம்மர் செய்து அணுவின் உண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று
பொய்மை செய் போக பந்த போத்திருத் துவங்கள் பண்ணும் ....''

எனச் சிவஞான சித்தியார் கூறுகின்றது.

A. B n Á®

இது ஆன்மாவை அணுத்தன்மைப் படுத்துவதால் ஆணவம் என்றும், ஆன்மாவின் அறிவை மயக்கி இருட்படலம் போல் மறைத்து நிற்பதால் இருள்மலம் என்றும், மூவகை ஆன்மாக்களிலும் என்றும் பிரியாமல் கூடிச் சகசமாய்க் கலந்திருப்பதால் சகசமலம் என்றும், மும்மலங்களிற்கும் மூலமாக இருப்பதால் மூலமலம் என்றும் பெயர் பெறுகின்றது.

மோகம், மதம், ராகம், விஷாதம், சோஷம், வைசித்தரியம், அரிசதம் முதலியன ஆணவத்தின் குணங்களாகும். நல்லறிவை மயக்குவது மோகமாகும். உலக இன்பங்களை மேலாக மதிக்கச் செய்வது மதமாகும். உலக இன்பங்களில் ஆசையை உண்டாக்குவது ராகமாகும். அனுபவித்த இன்பம் பின்பு கிடையாத போது வருந்துவது விஷாதமாகும். பற்றுள்ளவர்களிலிருந்து நீங்கவேண்டிய காலத்தில் வருந்தி உடம்பை மெலியச் செய்வது சோஷமாகும். ஆன்மா தன்னிலுள்ள குற்றங்களைக் கடவுளில் ஏற்றித் தன்னுடைய பெருமைகளை வியந்து அதிசயிக்கச் செய்வது

வைசித்திரியமாகும். உலக இன்பங்களை அனுபவிக்கும் போது, ஆன்மா தனக்கு ஒரு குறையும் இல்லை என நினைக்கச் செய்வது அரிசமாகும். இவற்றுள் ராகமாகிய அவாவே உயிர்களை அதிகமாக அலைப்பதாகும். ''அவா வெள்ளக் கள்வனேனை'' என்று அதனைப் பாடுகின்றார் மணிவாசகப்பெருமான்.

இருள் பிற பொருளை மறைத்து நின்றாலும் தன்னைக் காட்டும். ஆதலால் இருட்டினால் பொருட்கள் தெரியவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் புரியும். ஆனால் ஆணவம் பிற பொருட்களை மறைக்கின்ற அதேவேளை தன்னையும் மறைக்கின்றது. இதனால் ஆணவம் இருளிலும் கொடியதென உமாபதி சிவாசாரியார் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

> **''ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவம் காட்டும்**
> **இருபொருளுங் காட்டா திது.''**

B. Pß©®

மும்மலங்களில் ஒன்று கன்ம மலமாகும். கன்மம், வினை என்பன ஒரு பொருட் சொற்களாகும். மேலும் கன்மம் ஆன்மாவுடன் இடையில் தொடர்புபட்டமையினால் ஆகந்துகமலம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வினைகள் பசு வினை, சிவ வினை என இருவகைப்படும்.

உயிர்களுக்குச் செய்யப்படும் வினை பசு வினையாகும். மேலும் உயிர்களுக்குச் செய்யும் நல்வினைகள் பசு நல்வினை எனவும், உயிர்களுக்குச் செய்யும் தீவினைகள் பசுத் தீவினை எனவும் இருவகைப்படும். ஈதல், வேட்டல், வாய்மை, இரக்கம், பெரியோரைப் பேணல் முதலியன பசு நல்வினைகளாகும். சிவனடியார் நிந்தை, கொலை, புலாலுண்ணல், களவு, நன்றி மறத்தல், வஞ்சனை, பொறாமை முதலியன பசுத் தீவினைகளாகும்.

சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் மூன்று மார்க்கங்களும் விதித்தவற்றைச் செய்தல் சிவ நல்வினைகளாகும். அம்மூன்று மார்க்கங்களும் விதித்தவற்றைச் செய்யாது விடுதல் சிவத் தீவினையாகும்.

வினைகள் ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரப்தம் என மூவகைப்படும். வினை ஒன்றினைச் செய்யும் பொழுது ஆகாமியம் எனவும், அவ்வினைகள் பயன்தரும் வரையிலும் சூக்குமமாகப் புத்தி தத்துவத்தைச் சார்ந்து நிற்கும்போது சஞ்சிதம் எனவும், சஞ்சிதமாய் எஞ்சிநின்ற வினைகளை அனுபவிக்கும் போது பிராரப்தம் எனவும் அழைக்கப்படும்.

பிராரப்துவ வினை மூன்று வகைப்படும். அவை இச்சை, பரேச்சை, அநிச்சை என்பனவாகும். ஒருவன் இன்பத்தைத்தேடி அனுபவித்தல் இச்சை எனப்படும். இன்பதுன்பத்தைப் பிறர் ஊட்டுதல் பரேச்சை எனப்படும். தற்செயலாக வரும் இன்பதுன்பம் அநிச்சை எனப்படும்.

மேலும் பிராரப்தினால் வரும் துன்பங்கள் ஆதிதெய்விகம், ஆதியான்மிகம், ஆதிபௌதிகம் என மூவகைப்படும்.

தெய்வத்தையே காரணமாகக் கொண்டு வரும் துன்பம் ஆதிதெய்விகம் எனப்படும். இவை கருவிலேயே நிச்சயிக்கப்பட்ட வேதனை, முதுமை, நரகவேதனை முதலியனவாகும்.

உயிர்கள் வாயிலாக வரும் துன்பங்கள் ஆதியான்மிகம் ஆகும். வியாதி, சத்துருக்கள், கள்வர், விலங்குகள் முதலிய காரணங்களால் வரும் சரீர வேதனையும் அழுக்காறு துக்கம் முதலிய மனவருத்தங்களும் ஆகும்.

ஐம்பூதங்கள் வாயிலாக வரும் துன்பங்கள் ஆதிபௌதிகம் எனப்படும். குளிர், சூடு, காற்று, இடி, மின்னல் முதலியவற்றால் வரும் துன்பங்களே அவைகளாகும்.

ஆகாமிய வினைகள் மூன்று வகைப்படும். அவை திருட்டம், அதிருட்டம், திருட்டாதிருட்டம் என்பனவாகும். வினை செய்யப்பட்ட பிறவியிலேயே பயனைக் கொடுப்பது திருட்டம் எனப்படும். அது எவ்வாறெனில் ஒருவன் ஒரு தீவினை செய்து அதற்குத்தக்க இராச தண்டனையைப் பெறுவதாகும். செய்யப்பட்ட பிறவியிலே பயனைக் கொடாத வினை அதிருட்டமாகும். கன்மங்களுள் பெரும்பாலானவை இத்தன்மையனவாகும். பெரும் பாதகம் செய்தோர் சிலர் அப்பிறவியிலேயே மனம்வருந்துவர். அப்பிறவியின் பின்னும் வருந்துவர். புண்ணியம் செய்தோர் சிலர் அப்பிறவியிலேயே மகிழ்ச்சி அடைவர். அதன்பின்னும் இன்புறுவர். இத்தகைய வினைகள் திருட்டாதிருட்டம் எனப்படும்.

C. ©õø¯

மாயை என்ற முதற்காரணப் பொருளில் இருந்து பலவற்றைத் திரிதல் முறையில் இறைவன் படைக்கின்றான். படைப்பின் நோக்கம் நிறைவேறிய பின்னர் படைத்த எல்லாவற்றையும் மீண்டும் திரிதல் முறையில் முதற்காரணப் பொருளான மாயையிலேயே ஒடுக்குகிறான். இவ்வாறு இம் முதற்காரணப் பொருள் மாய்ந்தும், ஆயும் வருவதால் மாய் + ஆய் என்று சேர்ந்து 'மாயை' என்றாயிற்று. இதனை பின்வருமாறும் பொருள் கொள்ளலாம். மா + யா எனப் பிரித்தால், மா என்பது ஒடுங்குதல், யா என்பது விரிதல் எனப் பொருள்தரும். தத்துவங்கள் தன்னில் ஒடுங்குவதற்கும் தன்னிலிருந்து தோன்றுவதற்கும் முதற்காரணமாய் உள்ள பொருள் என்பதே இதன் விளக்கமாகும்.

மாயை என்ற மூலப்பொருள் அருவம், உருவம், அருவுருவம் ஆக இருக்கின்றது. இது எப்படி எனில், அருவமாகிய நீராவி குளிர்ந்து, அருவுருவமாகிய நீர் ஆகின்றது. நீர் உறைநிலையில் இறுகி, உருவமாகிய பனிக்கட்டி ஆவது போல எனலாம். நீராவிபோல சுத்தமாயையும், நீர் போல சுத்தாசுத்த மாயையும், பனிக்கட்டி போல அசுத்தமாயையும் எனலாம். சுத்தமாயை விந்து, குண்டலினி, குடிலை என்றும், சுத்தா

சுத்த மாயை மோகினி என்றும், அசுத்தமாயை மான், அதோமாயை, பிரகிருதிமாயை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

சிவ உடற்கூறு என்னும் சிவதத்துவம் சுத்தமாயையில் அருவமாகச் செயற்படுகிறது. இது 'விந்து' என அழைக்கப்படுகின்றது. அறிவு உடற்கூறாகிய வித்யாதத்துவம் சுத்தாசுத்த மாயையில் அருவுருவமாகச் செயற்படுகிறது. இது மோகினி என அழைக்கப்படுகிறது. ஆன்மா உடற்கூறாகிய ஆன்மதத்துவம் அசுத்தமாயையில் செயற்படுகிறது. இது மான் என அழைக்கப்படுகிறது.

இவற்றில் சுத்தமாயை இன்பத்துக்கு இடமானது. சுத்தாசுத்த மாயை இன்பத்துக்கும் துன்பத்துக்கும் இடமானது. அசுத்தமாயை துன்பத்துக்கு இடமானது. இதில் 'மான்' என்பது நம் கண்ணுக்குத் தெரிகிற தூல உடலாகும். (இதன் அடையாளமாகவே நடராஜரின் இடக்கரத்தில் மான் என்னும் விலங்கு காணப்படுகிறது.) மோகினி என்பது சிலநேரம் புலப்படும், சில நேரம் புலப்படாமலும் உள்ளது. சூக்கும உடல் அல்லது ஆவியுடல் 'விந்து' என்பதானது காரண உடலாக இருக்கின்றது.

சுத்தமாயையில் இருந்து சிவதத்துவங்கள் ஐந்தும் தோன்றும். சுத்தாசுத்த மாயையிலிருந்து வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும் தோன்றும். அசுத்த மாயையிலிருந்து ஆன்மதத்துவங்கள் இருபத்திநான்கும் தோன்றும். ஆகமொத்தம் 36 தத்துங்கள் மாயைலிருந்து தோன்றுவதாகச் சித்தாந்த நூல்கள் கூறுகின்றன. அவற்றினைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

சிவதத்துவங்கள்	05	- சிவம், விந்து, சதாக்கியம், ஈசுரம், சுத்தவித்தை.
வித்தியாதத்துவம்	07	- காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மூலப்பிரகிருதி.
ஆன்மதத்துவங்கள்	24	- அந்தக்கரணங்கள் நான்கும், ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும், ஐம்பூதங்கள் ஐந்தும்.

1. அந்தக்கரணங்கள் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.
2. ஞானேந்திரியங்கள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.
3. கன்மேந்திரியங்கள் - கை, கால், நா, எருவாய், கருவாய்
4. தன்மாத்திரைகள் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்
5. ஐம்பூதங்கள் - ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலம்.

''விடிவா மளவும் விளக்கனைய மாயை
வடிவாதி கன்மத்து வந்து.'' **- திருவருட்பயன்**

பாடச் சுருக்கம்

ஆணவ மலமயக்கத்திற் கிடக்கும் ஆன்மாவை உய்விக்கவே இறைவன் தனு, கரண, புவன, போகங்களை நல்கினார்.

ஆன்மாவை நெல் எனக்கொண்டால், நெல்லில் உமி, தவிடு, முளை போல ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்பன ஆன்மாவுக்கு சிற்றறிவைக் கொடுத்த போதிலும் அது பேதைமையில் கிடந்து உழல்கின்றது.

சுத்த மாயையில் உள்ள சுத்ததத்துவங்கள் எனப்படும். சிவம், சக்தி, சதாசிவம், ஈசுவரம், சுத்தவித்தை ஆகிய ஐந்தும் சிவதத்துவங்கள் எனப்படும்.

மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும், ஞானேந்திரியங்களாகிய வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம் ஆகிய ஐந்தும், தன்மாத்திரைகளாகிய ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதிவி ஆகிய ஐந்தும் ஆகமொத்தம் இருபத்திநான்கும் ஆன்மதத்துவங்கள் எனப்படும்.

அசுத்தமாயையில் உள்ள காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மூலப்பிரகிருதி ஆகியவை ஏழும் வித்தியாதத்துவங்கள் எனப்படும்.

வினைகள் ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரப்தம் என மூவகைப்படும்.

பயிற்சிகள்

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. ஆன்மாக்கள் ஏன் மீண்டும் மீண்டும் பிறவியெடுத்து துன்பத்தினை அனுபவிக்கின்றன.
2. நெல்,உமி, தவிடு, முளை என்பன முறையே எவற்றுக்கு உவமையாகக் கூறப்படுகிறன.
3. ஆன்மா தனது உண்மைச் சொரூபம் தெரியாமல் மதிமயங்கி இருப்பதற்கு அருணந்தி சிவாசாரியார் கூறும் காரணம் யாது?
4. அகங்காரம், மமகாரம் என்றால் என்ன?
5. ஆணவம் ஏன் இருளிலும் கொடியது எனக் கூறப்படுகிறது?
6. சுத்தமாயையிலிருந்து தோன்றும் தத்துவங்கள் யாவை?
7. எவற்றுடைய சேர்வையால் புருட தத்துவம் தோன்றும்? இதற்கு உவமையாகக் கூறப்படுவது யாது?
8. முக்குணங்களும் யாவை?
9. மூவகை வினைகளும் யாவை?
10. சஞ்சித வினை என்றால் என்ன?

செயற்பாடு

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் அவை தோன்றும் வகைகளையும், சித்தாந்த நூல்களிலிருந்து தொகுத்தெடுத்து அட்டவணைப்படுத்துக.